

den her aftale, og dermed fik vi lov til at indtræde i forligskredsen.

Det gjorde man i modsætning til Enhedslisten, for vi sagde: Vi tilslutter os overhovedet ikke fundamentet, men eftersom vi får en veto, hvis vi går med, vil vi da gerne være med, for så nedlægger vi bare veto, og så ryger pengene tilbage til folk.

På det tidspunkt indrømmede finansministeren, at det fuldstændig var det, der lå i forslaget. Derfor fik vi ikke lov til at være med, men Dansk Folkeparti fik jo lov til at være med, fordi Dansk Folkeparti endte med at gå ind på præmisserne. Derfor har Dansk Folkeparti en veto, som betyder, at det tyveri, der foregår over for de grupper, ikke afhænger af socialdemokratiske stemmer. Det afhænger af, om hr. Thulesen Dahl er interesseret i at bruge sin veto, intet andet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var sådan set fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der startede sit indlæg med at sige, at vi ikke skulle have historieundervisning, hvorefter to tredjedele af indlægget var historieundervisning.

Der er jo ingen tvivl om, hvad ordningen var, indtil sidste forlig blev indgået. Da var ordningen, præcis som det bliver skitseret, at enhver deltager i forliget havde vetoet, og hvis ikke man kunne blive enig, skulle pengene tilbage til dem, de var taget fra. Det er der ingen tvivl om.

Det, der så er tvivl om, er følgende: Fra det tidspunkt, det sidste forlig bliver indgået for et par år siden, hvad gælder da? Jeg vil bare for min part sige, at da var den anden model, som jeg har skitseret, på bordet som et værn, sikkert også over for Dansk Folkeparti, som ikke skulle kunne komme ind på den måde og nedlægge veto. Men jeg tilbyder så fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at vi sætter os ned og tager de papirer frem, og så finder vi ud af, hvad der er op og ned i sådan en teknisk diskussion. Det er det rigtige at gøre ud fra deisen, at facts diskuterer man ikke, men dem slår man op.

Formanden:

Næste spørger er hr. Morten Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til 2010-planen. Det er jo interessant at høre Dansk Folkeparti stå

vagt om den. Det er et område, hvor Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre åbenbart deler standpunkter. Mit spørgsmål er: Hvilke initiativer kunne Dansk Folkeparti forestille sig for at skaffe de 60.000 arbejdspladser, som også er indeholdt i 2010-planen?

Hr. Thulesen Dahl skitserede tidligere en stribe af de initiativer, der er taget, hvor vi kan læse i Økonomisk Redegørelse offentliggjort sammen med finansloven, at de bidrager til omkring 4.000 arbejdspladser. Det vil sige, at der mangler 56.000 arbejdspladser alene ud fra den kalkule, som er skitseret i regeringens eget oplæg.

Hvad er Dansk Folkepartis tanker på den længere bane? Har man gjort sig nogen overvejelser over, hvordan man ser på spørgsmålet om velfærdsreformer, der kan øge arbejdsudbuddet? Har man gjort sig nogen tanker om konkrete tiltag, der kan skaffe ekstra arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vores mål er at få afdraget på gælden, få skaffet os et bedre råderum ad den vej og selvfølgelig få så mange som overhovedet muligt i job, frem for at de er uden for arbejdsmarkedet. Det siger jo sig selv.

Vi tager løbende initiativer til at sikre det. Så sent som i sommer – det udmøntes med finansloven for 2006 – indgik vi aftalen om integration for ad den vej at prøve at få flere ud på arbejdsmarkedet. Vi kommer jo også til at diskutere f.eks. SP-ordningen, Den Særlige Pensionsopsparing, det, at man ikke skulle betale ind til den året efter. Det var også et bidrag til at sikre, at der er gang i hjulene, så folk kommer i beskæftigelse.

Vi har forslaget om, at efterlønnere skal have lov til at tjene 30.000 kr. uden modregning for ad den vej at motivere flere efterlønnere til at være på arbejdsmarkedet frem for at være uden for. Det er et forslag, vi fremsatte her i foråret som beslutningsforslag, men ikke kunne få flertal for, selv om der jo i valgkampen var stor opbakning til det. Så på den måde tager vi hele tiden skridt til at sikre flere beskæftigelse.

Kl. 14.30

Men vi mener det faktisk, når vi siger, at den rigtige måde at gøre det på er de her justeringer hele tiden, der sammenlagt gør en stor indsats, mere end at man tror, at man laver en meget, meget stor reform – i særdeleshed også på et tidspunkt, hvor det faktisk går bedre i Danmark end i de fleste lande rundt omkring os.